

Verksamhetsplan 2018 för Föreningen Svenska Järnvägsfrämjandet

Järnvägsfrämjandet driver opinion för mer järnväg. För trovärdigheten är det viktigt med stödet från medlemmarna. Då är det oroande att föreningen inte lyckas öka medlemstalet. Genomslaget är beroende av ideellt arbete. Det finns inga ekonomiska resurser som på vägsidan.

Det har blivit svårare för alla föreningar att engagera medlemmar. Medlemmarna blir äldre, men få nya kommer till. Det har drabbat Järnvägsfrämjandet också. Föreningen får överväga andra arbetsformer än traditionellt föreningsarbete. Man skulle kanske arbeta mer med nätgrupper. Men sådan är flyktiga, beroende av eldsjälarna och ger inte den stadga som en förening ger. Det är en fråga som får diskuteras av styrelsen och av årsstämman hur man kan göra en lämplig avvägning.

Det mesta av medlemsaktiviteter bör ske i avdelningarna. Väst och Öst är mycket aktiva, men Syds livaktighet är lite mer tveksam. Bergslagen är vilande på grund av för få aktiva. Stockholm och Umeå har bara ett kontaktombud. Ombuden i Luleå och Örebro har av sagt sig.

Här finns en del att ta tag i. Att stärka Syd. Att få igång en avdelning i Mälardalen, där många medlemmar finns. Eventuellt kan riksordna ett offentligt möte i Stockholm före valet i september. Fler kontaktombud behövs, som kanske kan få ett nätverk och som sedan kanske kan bilda en avdelning.

Det är lättare att få in artiklar i lokal press än i riksmidier. Om skrivargrupper bildas på olika håll kan det vara ett sätt att få ökat genomslag för våra frågor. Medlemmarna bör stimuleras att använda Järnvägsfrämjandets sida på Facebook i större utsträckning. Det märks på statistiken när det blir debatt där. Föreningens hemsida har ännu ej kommit i fullt bruk. Debatt och ständig aktualisering där ger fler besökande, och att artiklar där kan länkas till andra medier. Föreningens tidning har varit beroende av en enda redaktör som behärskat layouten. Med ett annat program kunde fler delta med lämplig instruktion. Med kurser i webbsidans hantering kunde man få fler att delta där. En redaktionsgrupp bör bildas.

För att få bättre kontakt med medlemsopinionen kunde man ha digitala medlemsomröstningar. Det kan också ge underlag för pressmeddelanden. Varje valår brukar Järnvägsfrämjandet göra en enkät till partierna för att få deras syn på viktiga järnvägsfrågor. Det bör göras i år också. Propositionen om långtidsplanen för infrastruktur läggs i maj. Då och innan dess bör föreningen driva opinion för sin syn. En sammanställning av vilka banor man bör satsa på, i vilken ordning och hur finansiering kan ske borde göras. Kontakter där det kan finnas intressegemenskap med föreningen närstående föreningar, fack, kommuner/regioner, näringsliv och företag bör hållas uppe, och möjligheter till samfälliga insatser tas till vara. En precisering av föreningens ståndpunkter i viktiga frågor är också värd att göra.

Det har kommit två motioner om Järnvägsfrämjandets organisation som handlar bland annat om fullmaktsovröstning och om medlemsomröstning i specifika frågor. De kan ge underlag för en mer djupgående diskussion på årsstämman för vidare uppföljning under året. En stadgekommitté bör få i uppdrag att utreda konsekvenserna för verksamhet och stadgar för vidare uppföljning.

Kritiken som framförts för bristande aktivitet från riksstyrelsen är inte helt rättvis eftersom den inte ser till allt vad som gjorts föregående år, och eftersom styrelsen som ideellt arbetande ej haft de organisatoriska resurserna av anställda. Negativ kritik minskar engagemang och det arbete som blir gjort. Föreningen blir inåtvänd i stället för utåtriktad. Med konflikter riskeras medlemsminskning. I stället bör vi försöka ge varandra positiv kritik för det som blivit bra och att förena oss i aktioner och i arbetet för konkreta frågor. För den som tycker att det blir för lite gjort finns en uppgift för var och en som vill engagera sig. Vi bör ha en etikdiskussion på stämman. En motion om mailetik har kommit in.